

UZASADNIENIE

B. M. wniosła pozew przeciwko (...) S.A. z/s w S. o zapłatę kwoty 8000 zł, z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 29.03.2022r., tytułem zadośćuczynienia; kwoty 400,90 zł, z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 29.03.2022r., tytułem zwrotu kosztów leczenia; kwoty 200 zł, z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 24.05.2022r., tytułem zwrotu kosztów leczenia; kwoty 112,70 zł, z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 24.05.2022r. do zapłaty, tytułem zwrotu kosztów przejazdów do placówek medycznych, w związku z wypadkiem, jakiemu uległa w dniu 26.02.2022r. W toku postępowania, w piśmie procesowym (k-94) rozszerzyła powództwo, wnosząc dodatkowo o zapłatę kwoty 430 zł, tytułem zwrotu kosztów rehabilitacji, z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia rozszerzenia pozwu.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa, zarzucając, że powódka nie doznała krzywdy w wymiarze, podlegającym zadośćuczynieniu oraz nie wystąpiła konieczność poniesienia kosztów leczenia, pozostających w adekwatnym związku przyczynowym z wypadkiem.

Stan faktyczny:

Powódka (lat 44) uległa wypadkowi komunikacyjnemu w dniu 26.02.2022r., w którym doznała urazu skrętnego kręgosłupa szyjnego z mechanizmu tzw. „smagnięcia biczem”. Uraz dotyczył aparatu więzadłowo – mięśniowego kręgosłupa. Po wypadku powódka stosowała leki przeciwbólowe i kołnierz ortopedyczny miękki przez 2 tygodnie, przebywała wówczas na zwolnieniu lekarskim. Odbyła rehabilitację. W pierwszym okresie po wypadku, przez 2 tygodnie, powódka miała znacznie ograniczoną sprawność ze względu na silne bóle i konieczność stosowania kołnierza ortopedycznego. Każda czynność związana z samoobsługą sprawiała jej trudność, wskazana była pomoc osób trzecich przy ubieraniu się, myciu, przygotowywaniu posiłków (przez 2 godziny dziennie). Nie powinna była w tym czasie pracować zawodowo. Stan powódki poprawił się, nie pozostały żadne ograniczenia w zakresie ruchomości kręgosłupa szyjnego ani lędźwiowego, wypadek nie wpłynął na osłabienie obu kończyn górnych. Powódka może uprawiać każdy sport bez ograniczeń, wypełniać funkcje rodzinne i społeczne.

Obecnie powódka skarży się na bóle kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego, bóle i zawroty głowy oraz omdlewanie rąk.

W latach 2020-2021 powódka była diagnozowana z powodów bólów głowy. Wykonane badania EEG i (...) głowy nie wykazały odchylenia od stanu prawidłowego.

W dniu 21.03.2021r. wykonano u powódki badanie (...) kręgosłupa lędźwiowego, z powodu dolegliwości bólowych tego odcinka. Badanie wykazało zmiany zwyrodnieniowe i wielopoziomą dyskopatię.

Dowód:

Opinia biegłych lekarzy ortopedy S. L. i neurologa J. W. (k-133-140);

Faktury za rehabilitację (k-97-99)

Zeznania powódki (k-103-104)

W związku z koniecznością leczenia skutków wypadku z dnia 26.02.2022r. powódka poniosła koszty na konsultacje ortopedyczne – 130 zł w dniu 9.03.2022r. i 160 zł w dniu 21.04.2022r., kołnierz ortopedyczny – 35 zł w dniu 28.02.2022r., lek przeciwbólowy S. – 75,90 zł w dniu 26.04.2022r., rehabilitację – 430 zł. Z powodu kłopotów ze snem, zgłosiła się też do psychologa, który na jej zlecenie wydał opinię, zgodnie z którą u powódki, w następstwie w.w. wypadku, rozwinęła się ostra reakcja na stres. Konsultacje lekarskie odbywały się w K., dokąd powódka dojeżdżała samochodem z N., gdzie mieszka.

Dowód:

Rachunek za konsultację ortopedyczną z 21.04.2022r. (k-31)

Faktura za lek S. (k-32)

Faktura z kołnierz ortopedyczny (k-33)

Faktura za konsultację ortopedyczną z 9.03.2022r. (k-34)

Faktura za konsultację psychologiczną z 11.04.2022r. (k-35)

Faktura za rehabilitację (k-97-99)

Zaświadczenie lek.ortopedy z 21.04.2022r., z 19.05.2022r. (k-21,27)

opinia psychologiczna (k-28-30)

Oświadczenie o kosztach dojazdów (k-41)

zeznania powódki (k-103-104)

Pismem z dnia 4.05.2022r. powódka wezwała stronę pozwaną do zapłaty zadośćuczynienia w kwocie 8000 zł, odszkodowania z tytułu zwrotu kosztów leczenia w kwocie 400,90 zł, i dojazdów w kwocie 65 zł. Po odmownej decyzji pozwanej z dnia 12.05.2022r., powódka skierowała do niej drugie wezwanie do zapłaty, pismem z dnia 23.05.2022r.

Dowód:

wezwania do zapłaty (k-48-49, 53).

Sąd zważył, co następuje:

Kwestia odpowiedzialności za skutki wypadku nie była sporna. Strona pozwana ponosi odpowiedzialność za szkodę, powstałą u powódki, będącą bezpośrednim następstwem tego wypadku, jako ubezpieczyciel sprawcy wypadku, z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego, na podstawie art. 436§1 kc w zw. z art. 822 § 1 i 2 kc.

Zgodnie z przepisem art. 822 § 1 i 2 kc, przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Jeżeli strony nie umówiły się inaczej, umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o jakich mowa w § 1, będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia.

Przepis art. 445 § 1 k.c. w zw. z art. 444 k.c. stanowi, że sąd może przyznać poszkodowanemu, w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia, odpowiednią sumę, tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Chodzi tu o krzywdę (szkodę niemajątkową), ujmowaną, jako cierpienie fizyczne, a więc ból i inne dolegliwości, oraz cierpienia psychiczne, to jest ujemne uczucia, przeżywane w związku z wypadkiem. Zadośćuczynienie, przyznawane jednorazowo, stanowić ma rekompensatę za całą krzywdę. Ma na celu przede wszystkim złagodzenie doznanych cierpień, a jego wysokość musi uwzględniać stopień doznanej krzywdy, rodzaj naruszonego dobra, zakres i rodzaj rozstroju zdrowia, czas trwania cierpień, wiek pokrzywdzonego, intensywność ujemnych doznań fizycznych i psychicznych, rokowania na przyszłość (tak: wyrok SN z dnia 20.04.2006r., IV CSK 99/05, LEX nr 198509; wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 8.02.2006r., I A Ca 1131/05, LEX nr 194522).

Skutki wypadku na zdrowiu powódki ustalono w oparciu o dowód z opinii biegłych lekarzy neurologa i ortopedy, dokumentację medyczną oraz zeznania powódki. W wyniku zdarzenia z 26.02.2022r. powódka doznała urazu skrętnego kręgosłupa szyjnego. Wypadek był czynnikiem sprawczym, który spowodował wystąpienie u niej

dolegliwości. Po wypadku powódka stosowała leki przeciwbólowe i kołnierz ortopedyczny miękki przez 2 tygodnie, przebywała wówczas na zwolnieniu lekarskim. W tym czasie miała znacznie ograniczoną sprawność ze względu na silne bóle i konieczność stosowania kołnierza ortopedycznego. Każda czynność związana z samoobsługą sprawiała jej trudność, wskazana była pomoc osób trzecich przy ubieraniu się, myciu, przygotowywaniu posiłków. Nie powinna była w tym czasie pracować zawodowo. Stan powódki poprawił się, nie pozostały żadne ograniczenia w zakresie ruchomości kręgosłupa szyjnego ani lędźwiowego, wypadek nie wpłynął na osłabienie obu kończyn górnych. Powódka może uprawiać każdy sport bez ograniczeń, wypełniać funkcje rodzinne i społeczne. Przebyty uraz może jednak w przyszłości skutkować wystąpieniem progresji istniejących zmian zwyrodnieniowych kręgosłupa. Miarkując zadośćuczynienie, Sąd miał na uwadze, że jeszcze przed wypadkiem zdiagnozowano u powódki zmiany zwyrodnieniowe i wielopoziomą dyskopatię, a ponadto powódka już wcześniej cierpiała na bóle i zawroty głowy i z tego powodu była diagnozowana przez lekarzy. W rozpoznawanej sprawie brak jest dowodów na fakt, że odczuwane przez nią nadal bóle i zawroty głowy są następstwem przedmiotowego wypadku. Powódka nie wykazała także, że na skutek wypadku doszło u niej do rozstroju zdrowia psychicznego. Wypadek był niewątpliwie bardzo stresującym wydarzeniem w jej życiu. Jednakże przedstawiony dokument w postaci opinii psychologa, wydanej na zlecenie powódki, jako dokument prywatny, nie jest dowodem na prawdziwość zawartych tam twierdzeń, a jedynie potwierdza, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie danej treści. Powódka nie zaoferowała dowodu z opinii biegłego lekarza psychiatry, który jako jedyny mógłby stwierdzić występujący u niej rozstrój zdrowia psychicznego, będący następstwem przebytego wypadku.

W świetle okoliczności niniejszej sprawy, odpowiednim i adekwatnym do rozmiaru krzywdy będzie zadośćuczynienie w kwocie 3.000 zł. Suma ta uwzględnia rodzaj naruszonego dobra, jakim jest zdrowie człowieka, wiek powódki (44 lata), rozmiar cierpień, odczuwanych przez nią w związku z nawracającymi bólami kręgosłupa, ograniczenia w codziennym funkcjonowaniu w okresie bezpośrednio po wypadku, ale także obecność samoistnych schorzeń, będących współprzyczyną odczuwanych dolegliwości, oraz pomyślnie rokowania na przyszłość. Odsetki od tej kwoty zasądzono od dnia następnego po wydaniu decyzji przez pozwaną (k.51-52). Samo zgłoszenie szkody nie rodzi obowiązku zapłaty odsetek. Powódka nie przedłożyła też dowodu doręczenia wezwania do zapłaty – pisma z dnia 4.05.2022r. (k.48-49). Dlatego należało przyjąć, że doręczenie pozwanej wezwania do zapłaty kwoty 8000 zł, tytułem zadośćuczynienia, zostało doręczone w dniu 12.05.2022r. (art. 481 § 1 i 2 kc w zw. z art. 455 kc).

Zgodnie z przepisem art. 444 § 1 kc, naprawienie szkody obejmuje także zwrot wszelkich wydatków, poniesionych przez poszkodowanego w związku z leczeniem i rehabilitacją oraz inne dodatkowe koszty, związane z doznanymszczerbkiem. Wobec powyższego, uwzględniając treść przepisu art. 361 § 2 kc, Sąd zasądził na rzecz powódki odszkodowanie w kwocie:

- 400,90 zł, tytułem zwrotu kosztów leczenia: konsultacji ortopedycznych (130 zł i 160 zł, k. 34 i 31), zakupu kołnierza ortopedycznego (35 zł, k.33), zakupu leków przeciwbólowych (75,90 zł, k.32);
- 430 zł, tytułem zwrotu kosztów rehabilitacji (k.97-99);
- 43,12 zł, tytułem zwrotu kosztów dojazdów do placówek medycznych.

Poniesione przez powódkę w powyższym zakresie koszty leczenia i rehabilitacji zostały przez nią udokumentowane (wymienione wyżej rachunki), powódka przedłożyła też zaświadczenia lekarskie z odbytych wizyt. Konieczność poniesienia tych kosztów i ich związek z wypadkiem zostały ponadto potwierdzone w opinii biegłych lekarzy. Odnośnie żądania zwrotu kosztów dojazdów, Sąd miał na uwadze dołączone do pozwu oświadczenie (k.41). Na podstawie dowodów w postaci zaświadczeń lekarza ortopedy ustalono, że w dniach 21.04.2022r. (k. 21 i 31) i 19.05.2022r. (k.27) powódka odbyła konsultację lekarską, dotyczącą skutków przedmiotowego wypadku, w placówce medycznej w K., do której musiała dojechać z N. (22 km w jedną stronę). Koszt jednego takiego wyjazdu w obie strony wynosi 21,56 zł (44 km x 7 l x 7 zł). Poniesione w powyższym zakresie koszty były wywołane potrzebą leczenia skutków przedmiotowego wypadku. Jak wynika z opinii biegłych lekarzy ortopedy i neurologa, odbyte przez powódkę leczenie pourazowe było zasadne i związane z wypadkiem, miało na celu złagodzenie dolegliwości bólowych, wywołanych urazem kręgosłupa,

a koszty tego leczenia, wykazane rachunkami, dołączonymi do akt sprawy przez powódkę były celowe. Pozwany nie kwestionował wniosków opinii. Pozostałe dojazdy, wymienione w oświadczeniu na karcie 41 akt pozostają bez związku z wypadkiem. Do pozwu nie dołączono zaświadczeń lekarskich z wizyt powódki w dniach 15.04.2022r. i 17.05.2022r. Powódka nie wykazała też związku z wypadkiem w przypadku przeprowadzonego badania USG D. naczyń szyjnych (k.25). Wobec tego, że powódka nie wykazała także rozstroju zdrowia psychicznego, jako następstwa wypadku, o czym mowa była wyżej, brak jest podstaw do zasądzenia na jej rzecz kwoty 200 zł, tytułem zwrotu kosztów konsultacji psychologicznej, w wyniku której na zlecenie powódki została wydana opinia psychologiczna z 11.04.2022r. (k. 35).

Odsetki od kwoty 400,90 zł, tytułem zwrotu kosztów leczenia, zasądzono do dnia 13.05.2022r., tak, jak w przypadku zasądzonej kwoty zadośćuczynienia – wezwanie do zapłaty z dnia 4.05.2022r. obejmowało również kwotę 400,90 zł z tego tytułu.

Odsetki od kwoty 43,12 zł, tytułem zwrotu kosztów dojazdów, zasądzono zgodnie z żądaniem pozwu od dnia 24.05.2022r. – wezwanie do zapłaty z dnia 4.05.2022r. obejmowało także roszczenie z tego tytułu.

Odsetki od kwoty 430 zł, tytułem zwrotu kosztów rehabilitacji, zasądzono od dnia sporządzenia przez pozwaną pisma w odpowiedzi na pismo powódki, zawierające rozszerzenie pozwu (k.110). Domagając się odsetek od dnia „rozszerzenia powództwa” powódka nie wykazała, że wcześniej wezwała pozwaną do zapłaty tej kwoty z tego tytułu (art. 455 kc). Spełnienie świadczenia powinno nastąpić niezwłocznie po wezwaniu do zapłaty. Żądanie zapłaty tytułem zwrotu kosztów rehabilitacji powódka sformułowała dopiero w piśmie procesowym złożonym w toku niniejszego postępowania (k.94). Żądanie zasądzenia odsetek od powyższych kwot od wcześniejszych dat pozbawione było podstaw prawnych i podlegało oddaleniu.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w pkt I i II wyroku.

Orzeczenie w pkt III oparto na przepisach art. 100 kpc i art. 108§1 kpc.

Orzeczenie w pkt IV oparto na przepisie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz.U.2019, poz. 785 ze zm.). W toku postępowania Skarb Państwa pokrył tymczasowo wydatki na wynagrodzenie biegłych w kwocie 1687,66 zł (k.141). Wydatkami tymi obciążono strony, zgodnie z wynikiem procesu.

Z/ - odnotować;

- odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikom powódki i pozwanego

kal. 14 dni

22.05.2023r.